

*Кадаєв А.В., ст. гр. ЕФфк-13м
Науковий керівник:
д.е.н., проф. кафедри ЕАіФ Єрмошкіна О.В.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

ПРОБЛЕМИ ДЕПОЗИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНИ

Сталий розвиток вітчизняної економіки як на макро-, так і на мікрорівні залежить від прогресу в банківській системі і, перш за все, від її здатності генерувати необхідні обсяги кредитних ресурсів. У даний час характер банківських ресурсів зазнає істотних змін, що пояснюється тим, що значно змінився загальнодержавний фонд банківських пасивів. Створення підприємств і організацій з різними формами власності приводить до виникнення нових власників тимчасово вільних коштів. Це сприяє формуванню ринку кредитних ресурсів, що органічно входить до системи грошових відносин [1].

Питанням формування депозитної політики в Україні до останнього часу не приділялося належної уваги з боку регуляторів [2, 3]. Це пов'язано з тим, що попит на банківські послуги значно перевищував пропозицію, висока інфляція, наявність дешевих ресурсів – усі ці умови забезпечували високу норму прибутку банківських операцій, змінюючи саму природу їх ризику. А наявність ринку міжбанківського кредитування, що добре виконує функцію рефінансування "довгих" операцій, дозволяла банкам підтримувати прийнятну структуру залучених коштів [2].

Відповідно, метою дослідження є узагальнення існуючих підходів до побудови депозитної політики банку як з точки зору забезпечення його ліквідності, так і з точки зору впливу державної регуляторної політики.

Формування ресурсної бази у процесі здійснення банками пасивних операцій історично відіграло первинну і визначальну роль відносно до його активних операцій. Основна частина банківських ресурсів утворюється у процесі здійснення депозитних операцій банку, від ефективної і правильної організації яких залежить стійкість функціонування кредитної організації. Ефективне

управління пасивами потребує здійснення науково обґрунтованої депозитної політики. Специфіка даної сфери діяльності полягає у тому, що стосовно пасивних операцій вибір банку звичайно обмежений певною групою клієнтури, до якої він прив'язаний набагато більше, ніж до позичальників.

Гостро стоїть проблема розбіжності термінів залучення та розміщення ресурсів перед українськими комерційними банками, тобто не вирішено остаточно завдання забезпечення ліквідності та платоспроможності. Необхідно підтримувати певне співвідношення між власними і залученими коштами, оскільки надмірна наявність залучених коштів збільшує ризик і підвищує потенційну загрозу неплатоспроможності банку.

Одним із найважливіших завдань для забезпечення економічного зростання є формування ресурсної бази комерційних банків. Банківська система має володіти сукупністю ресурсів достатніх як для кредитування поточних потреб суб'єктів господарської діяльності, так і для розвитку інвестиційної діяльності, формування відповідних резервів і підтримки власної ліквідності. Обсяг фінансових ресурсів визначає попит на фінансовому ринку й безпосередньо впливає на розмір процентних ставок як за пасивними, так і за активними операціями.

Таким чином, побудова депозитної політики банку повинна відбуватись на основі балансу цілей «ризик», «доходи», «клієнтська база» з урахуванням внутрішніх та зовнішніх впливів на діяльність банку, у т.ч. з боку державного регулятора, а також загальноекономічних тенденцій розвитку економіки держави та світу.

Список літератури:

1. Алексеев А. Осенние сбережения: как сохранить и приумножить? [Электронный ресурс] / А. Алексеев // Зеркало недели. Украина. – 2012. – № 32. – 14 сентября. – Режим доступа : http://zn.ua/ECONOMICS/osennie_sberezheniya_kak_sohranit_i_priumnozhit-108763.html
2. Орлюк О.П. Фінансове право: навч. посібник / О.П. Орлюк. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 528 с.
3. Васюренко О. В. Банківські операції : навч. посіб. / О. В. Васюренко. – К. : Знання, 2006. – 311 с.